

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se returnează.
REGISTRATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și a
autoritățile Birourilor anunțurilor:
în Viena: E. Dukas Nachf.,
Max. Augenthaler & Emrich Leuner,
Heinrich Schalek, Rudolf Zosse,
A. Uppelka Nachf., Anton Uppelk.
în Budapesta: A. V. Solbörger,
Eckstein Bernat. În Ham-
burg: Marcoly & Lindemann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ta carmond pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicitate. — Publicări mai dese
după zarfă și învoială.
RECLAME pe pagina a 8 a o
costă 10 cr. sîn 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL III

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prănușează la toată ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. n. sîn 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 114.

Brașov, Luni-Marți 23 Maiu (5 Iunie).

1900.

O ilustrare a stărilor noastre.

Nu trebuie să avem înaintea ochilor tocmai luptele crâncene naționale, ce se dau în partea de dincolo a monarhiei noastre în apărarea dreptului de limbă, pentru-ca să înțelegem, că cestiunea limbilor este simburile cestiunei naționalității, la noi ca și acolo, și că fără a-se rezolva mai întâiu cauza limbilor nici vorbă nu pôte fi de o rezolvare a marelui litigiu dintre popore și și mai puțin de o împăcare a lor.

Despre acestea n'ar trebui să fiă în dubiu nimeni dintre cei, cari au pretenția și voesc a-se numera în șirurile luptătorilor naționali. Cu toate acestea în situațiunea de față încurcată dela noi, credem a nu fi nici-decum de prisos de a accentua erăși și erăși, că în jurul dreptului de limbă se învîrtesc cestiunea cea gravă a împăcării poporelor monarhiei.

Fără îndoială, că numai din cauza aceasta, de câte-ori a fost adusă în discuțiune cestiunea naționalității în dieta ungară ministrii și deputații unguri s'au ferit ca de foc de a atinge vre-odată în mod pozitiv, fiă și numai pe baza legii existente a naționalităților, cauza limbilor. Pe terenul limbist ei nu cunosc decât privilegiile și prerogativele limbei maghiare, supranumită „limbă a statului“. Așa vedurăm, că mai astă ernă și ministru-președinte Szell n'a știut să debuteze în privința aceasta, decât numai în mod cu totul negativ, fălindu-se înaintea opoziției, ce-l luase la ochi, că e neînduplecat pe partea supremației limbei maghiare în toate casurile, în cari naționalitățile se plâng, că ea li-se impune cu forța. Ascuns îndărătul faimósei sale devise, espusă în fața marelui public numai ca o firmă mincinosă, care se-l amăgescă, însu-și șeful actual al guvernului a proclamat astfel, de fapt, că în ce privește „interesele limbei statului“ nu echitatea, nu dreptatea și nici chiar legea nu decide, ci numai dreptul celui mai tare.

Acesta este firul, ce trece prin totă acțiunea desfășurată pe terenul administrativ și justițiar de către guvern și autorități. Lozinca dată de sus este pentru mic și mare din corpul funcționarilor: Căutați în tot chipul a ocupa din ce în ce mai mult teren pentru limba statului, fără considerare la prescrierile legale, la praxa de până acum, séu la trebuințele vieții practice; mergeți înainte și cel ce va sci să cucerescă mai mult din resturile dreptului de limbă al nemaghiarilor, silindu-i a-se supune limbei maghiare, va bine-merita de cauza șovinismului dominant!

Cetitorii noștri își vor aduce aminte de acea circulară presidială, dată de unul din președinții de tabla regescă la începutul anului trecut, în care acesta se provoca la un rescript al ministrului de justiție din 20 Ianuarie 1899, rescript prin care

se da direcțiunea acțiunei amintite și pe baza căreia se pretindea dela președinții de tribunale: „să aibă în vedere și mai departe *interesul de stat de primul rang al deplinei validități a limbei maghiare*“. Cine scie cu câtă insistență vor fi fost provocate și la începutul anului acestuia tribunalele, să urmeze acesta direcțiune singur mântuitoare de interesele statului național maghiar, cătră care țintesc toate.

Trebuie să credem, că nici noul ministru de justiție Plosz n'a voit să rămână îndărătul antecesorului séu Erdelyi, căci numai de câte-va zile am înregistrat un cas de gravă violență a dreptului de limbă din partea tribunalului reg. din Clușiu, care a respins recursul unuia din tinerii universitari trași în cercetare în afacerea Iancu, pe cuvânt, că recursul n'a fost scris în limba statului.

Decisiunea tribunalului din cui-bul șovinistic este nedreptă și ilegală. Acesta trebuie s'o admită ori și cine, decât are cât de puțină cunoscință de dispozițiunile și de praxa legală. Dér, spus'am, nu aceste decizii, ci ordinele rezervate, ce vin dela ministru și cari numai arare-ori ved lumina zilei, ordine, ce stăruesc sub pedepșa anatemei, pentru validitatea în măsură deplină a limbei statului.

„Măsura deplină“ este sinonimă cu curata volnică și acesta, cum vedem, este nu numai admisă, ci impusă chiar în „interesul statului“ de păzitorii legii. De n'ar fi așa, nici că s'ar puté vorbi, relativ la validitatea limbei maghiare, de o măsură deplină. Căci toate dispozițiunile legale existente, începând dela legea de naționalități, cari prevéd validitatea dreptului de limbă al cetățenilor nemaghiari în anumite limite, nu sunt, de drept și de fapt, decât tot atâtea limitări a validității limbei statului, care prin însu-și faptul existenței acestor limite nu mai pôte fi „deplină“, ci numai restrinsă.

Isvorul fiind turbure și veninos, nu pôte da apă limpede și curată. Lucrurile au mers așa departe sub direcțiunea șovinistă, ce se dá de către guvern autorităților administrative și justițiare, încât dreptul de limbă al cetățenilor a ajuns să cadă pradă poftelor, dispozițiunilor și volnicilor nemăsurate ale funcționarului. Dacă-i place, el bruscheză partea și o șicaneză până la extrem, ridându-și de legea esistentă. Căci mai întâiu tot-deuna are la mână câte-o nenorocită ordonanță ministerială, prin care pôte întuneca ori-ce dispoziție legală; al doilea, puțin îi pasă de plângerea „pe cale legală“ a părții, deore-ce din partea aceasta se scie scutit, scie prea bine, cum cuceretă cu privire la dreptul limbei nemaghiare aceia, cătră cari are să fiă adresat recursul.

Astfel nu ne mirăm nici-decum de cazul întâmplat de curând la tribunalul din Sibiu, despre care raportează dijarul național sășesc sibian, că unui judecător nou venit, incredințat cu conducerea cărților

funduare, i-a plăcut să introducă o nouă praxă, contrară celei de până acum, cu privire la dreptul de limbă. El respinge adecă tam-nesam cere-rile privitoare la transacțiuni de carte funduară, cari nu sunt scrise în limba maghiară, pe motiv, că limba statului e cea maghiară și că prin urmare cererile scrise în altă limbă nu pot fi supuse decisiunei judecătorești. O absurditate, firește, și din punct de vedere al legii și al praxei.

Numita fôia protesteză și dimpreună cu ea protestăm și noi și protesteză ori-ce om cu simț de dreptate. Ce-i pasă însă de toate aceste amintitului jude? El se scie scutit și mai are și consciința, că a succes „energiei“ sale, să facă o nouă cucerire în interesul nenorocitei validități a limbei statului.

Se pôte, ca instanțele superioare, după lungi delibărări, să n'aibă în cătrău și la recursul părților vătămăte, să corégă întru cât-va zelul înfocat al campionului pentru validitatea limbei statului. Dér atărână dela multe, decât părțile apeléză séu nu; și mereu șicanate în casuri de urgență vor preferi, pentru a evita pierderi, a face pe voia aceluia.

Și acum venim la *punctum saliens*. Cea mai mare și mai gravă cestiune, ce ne privește pe noi, naționalitățile, aceea a dreptului de limbă. A ajuns să atérne numai dela bunul plac al organelor administrației și justiției, și apărarea ei a ajuns să fiă lăsată numai pe voia întâmplării, séu a consciinței de drept, a energiei și a împrejurărilor vremelnice ale părților private!

Miseria stărilor noastre politice nu o pôte ilustra nimic mai viu ca acesta.

Din Austria. „Politik“ din Praga scrie, că consiliul de ministri, ce s'a ținut Vineri în Viena, ocupându-se cu situația politicoasă, n'a putut să aducă nici o decisiune, deorece toate încercările de împăcare, ce s'au urmat în Budapesta și Viena, au fost fără de rezultat. Cehii nu vor să cedeze nimic din pretenșiunile lor și atitudinea intransigentă ce au observat'o și până acum, vor s'o continue și pe viitor. După redeschiderea „Reichsrath“-ului Cehii vor începe erăși obstrucțiunea, și încă mai energetic decât până acum.

Mandatele din Ardeal. Un „politician“ ungar din Ardeal dá alarma prin foile unguresco, că în fața viitoarelor alegeri dietale nimeni dintre actualii deputați, cari reprezintă cercurile electorale ardelenesci, nu mai este sigur de ceea-ce va urma și că partea cea mai mare din ei își simt periclitată pozițiunea. Opoziția la viitoarele alegeri nici nu va mai fi băgată în seamă și decât va învinge totuși ici colo câte un opozițional, acesta numai de al partidei populare pôte fi. Episcopul Majlath, dice „politicianul“, face de un timp încóce călătorii prin Ciuc și prin Treiscaune îndemnând pe credincioșii séi să ție cu partida populară, pentru care vré să scotă din Ardeal 12 deputați. Dér Banffy încă nu stă cu mâinile în sin. Prin legăturile lui de rudire și cumetrii și prin interese particulăristice banffyianismul dominéză binisor și

tuția în Ardeal. Interesant este, că numitul „politician“ provóacă pe cei dela cârmă să facă ce vor face și să alégă odată oile din capre, că de unde nu, confusiunea de ađi pôte să fiă împreunată cu surprinderi neașteptate; — adeocă să iese de-asupra toți ómenii lui Banffy, ócol și așa e forte însemnat numărul acelora, cari nu prea vor să sară în foc pentru noua eră...

După toate semnele, ce se arată, în Ardeal vor fi lupte înverșunate, lupte la cuțit cu prilejul viitoarelor alegeri. Mulți bani va trebui să risipescă și d-l Szell, ca să pótă eși la cale cu dușmanii din propriul partid, cari îi dispută și pizmuesc domnia.

Simplificarea administrației.

Fôia guvernamentală „Magyar Nemzet“ comuicá următoarele:

Secțiua de codificare a ministeriului de interne se ocupă actualmente cu un proiect de lege important, ce se referă la plănuita simplificare a procedurii administrațiunei. Deore-ce camera deputaților va ținé, probabil, din 20—25 Iunie ultimele ședințe înainte de vacanța de vară, amintitul proiect de lege nu-i va fi prezentat, decât în Septemvree.

Proiectul acesta va constitui reforma cea mai însemnată a regulării administrației. În cestiunea aceasta consilerul de secțiua Namethy face un turneu de studii, din care se va reîntórce după Rosalii. Proiectul va influința adenc în privința simplificării administrației. Scopul este, ca simplificarea aceasta să se rezolve cât se pôte mai radical. Înainte de toate se va simplifica manipularea afacerilor administrative. Conspetele, rapórtel se vor reduce la strictul necesar. Administrarea banilor prin autorități se va puté controla cât se pôte de simplu și ușor.

Partea cea mai interesantă a noiei legi va fi *reducerea forurilor de apelațiune administrativă*. După procedura de ađi se pôte, ca unele afaceri să fiă duse înaintea a 6—7 foruri și într'o singură causă se pot face 6—7 apelațiuni. Din cauza aceasta unele afaceri de administrația au devenit un adevărat șerpe de mare. Conform noiei reforme însă va fi regulă generală, că în ori-ce causă aparținătoare administrației nu se va puté permite, decât o singură apelațiune. Peste acesta va mai figura o supra-revisiune, ca mijloc de remediu.

Dreptul de supra-inspecțiune, ce-l garantéză ministrului de interne legile mai vechi, se va introduce și în praxă. Procedura verbală însă se va introduce deocamdată numai la autoritățile de forul prim. Principiul nemediațiunei se va puté validita într'atâtea, că hărțile se pot presenta tot-deuna nemijlocit la autoritatea, care rezolvă petiția. Prin reforma aceasta se face un mare pas înainte pe terenul regulării administrației.

Insultarea crucei.

Casul petrecut în Budapesta cu ruperea crucilor dela emblemele corónei ungare, ce se aflau în interiorul universității, produce tot mai mare șgomot și iritațiune în presa maghiară și jidovescă. Iritațiunea este cu atât mai mare, deore-ce cazul s'a repetat acum nu numai pentru a doua, ci și pentru a treia-óră.

Când s'a întâmplat primul oas, foile guvernamentale jidovite se grăbiră mo-

mentan a declara, că nu Jidanii au săvârșit fapta și căntau a-o atribui când urei de naționalitate a nemaghiarilor, cari ar fi săvârșit fapta cu scop de-a demonstra contra Ungurilor, când antisemitismului cu intenția de-a inscena o luptă în contra Jidanilor, ba trăgeau în suspițiune și „partida poporală” catolică, dând espresione bănuiele, că acesta a voit să facă din atentatul inscenat un capital politic în favorul său. Intr'un mod și mai bătător la ochi și-au dat arama pe față aceste foi, când au încercat să cocoloșescă tot lucrul, admitând, că ruperea crucilor se va fi făcut „fără intențiune” din partea servitorilor cu ocașiunea ourățirei.

Dér casul, precum soim, s'a repetat, ér în 1 Iunie n. din nou s'a constatat (ca al treilea atentat) ruperea mai multor cruci dela corone, anume în etagiul prim au fost lovite crucile dela două corone, ce se află între cei doi stâlpi de-acolo, ér jos, la suprafață, a fost dată jos o cruce de lemn, ce se afla ca decorațiã la o tablă menită pentru anunțuri.

Prin repetiția acestor atentate și insulte la adresa creștinismului, înocăările pressei jidano-liberale de-a abate bănuiala dela Jidanii au rămas zadarnice. Ura unei însemnate părți a societății unguresci a început a se îndrepta cu furie în contra Jidanilor, după cum mai bine s'a putut observa acesta în meetingul studenților unguri, ce l-au ținut în cauza din cestiune încă în săptămâna trecută. În acel meeting s'a marcat în mod destul de simțit spiritul anti-semit și la moțiunea făcută de tinerimea creștină ungurescă în acel meeting, de-a fi rugat ministrul de culte, ca în fișare sală de propunere a universității să se atărne crucea, ca simbol al religiei creștine; să se restabilească crucile ruinate și să se așeze la locul lor cu ceremoniile convenite etc., s'a alăturat și tinerimea dela alte multe școle unguresci din Ungaria, exprimându-și aderența prin telegrame.

Mișcarea acosta în sinul tinerimei creștine maghiare a pus pe griji pe Jidanii și pe „liberalii” filo-jidani a căror presă se svircolesce din răspunerii să împedecă curentul, ce pare a amenința în rezultatele sale „armonia” dintre Unguri și Jidanii.

Cercetările pentru aflarea făptuitorilor se continuă din partea poliției. Din fasionările mai multora dintre martorii apare, că vinovații sunt a-se căuta între Jidanii.

Tablou — posomorit.

Din incidentul sărbătorii Rosaliilor apusene scoboritu-s'a duchul adevărului în redacția unei foi unguresci, șovinistă de altfel, și a inspirat pe unul din redactorii ei să tórne în tipar tabloul stării reale în care se află „națiunea alcătuită de stat” ađi după 34 de ani de când „Ungaria se bucură de pace și de guvern parlamentar”.

Cum a folosit această eră de pace Ungaria pentru întărirea, prosperarea și înflorirea ei? Étã întrebarea, ce și-o pune scriitorul primului articol al lui „Bud. Hir.” dela 3 Iunie. După-oe spune, că Maghiarii au lucrat puțin, dér au politisat mult, că au cheltuit mai bucuos ceea-oe au oăștigat, ér singuraticii și statul au făcut datorii enorme; și după ce arată cum lucrează Englesul, Francezul, Germanul și Americanul, ăice precum urmază:

„Și nouă (Maghiarilor) ne trebuie, ca în Ungaria să nu fiã nimeni, care să nu lucreze. Dér mai trebuie, ca fiã-care să soie lucra, adecă să crescem națiunea pentru muncă și economisire.

„Adevărat este, că decât privim funcțiunile și parlamentul, aflãm mulți domni, cari aruncă munca în spatelã altora? Adevărat este, că în casine și societate numai acela e considerat a fi domn, care nu lucrează? Real este, că cheltuelile modului nostru de traiu, de gospodăria și educațiã le-am sporit așa de tare, încât numai excepțional venitul e mai mare, decât cheltuelile, ér ceea-oe nu ajunge, se acopere cu contragerea de datorii. Statul încă face ca și cetățenii, ei încă face gospodăria de jaf, aruncă dări pe contribuabili peste paterile

lor de plătire și cheltuesce în fiã-care au mai mult și mai mult”.

„Care va fi sfirșitul a tóte? Vedem *legionul familiilor ruinate*, cetim ăilnic în foia oficială lungul șir al esecuțiilor ou toba. Poporul de rând nu mai póte suporta stările ilegale ale statului, volnicia funcționarilor, povara sarcinilor de dare, vexațiunile creditorilor, secarea isvórelor de câștig, oi cedând silei, ia lumea 'n cap, ca în pământ străin să-și câștige măcar pâinea de tóte ăilele, séu deoa are noroc, să-și adune puținã avere, ceea-ce acasă nu póte face.

„Acest tablou posomorit întuneacă și viitorul nostru politic. Dacă suđim vorbindu-se de cufundare morală, de lupte între clase, de certe confesionale și naționale, poftiți și căutați cauza acestora în starea bolnăvioasă a economiei noastre publice și în organismul delăsãt al statului nostru”...

Așa grăesc șovinistii dela numita foia. Adevărurile acestea le constatãm și noi ăilnic, oăci ăilnic le simțim, dér când le spunem și le arătãm, stau sé ne sarã în cap de ciudă și mânia și ăic, că suntem „răutăcioși” și „nepatrioți”.

*

La alt loc aceeași foie reproduce vorbele mai multor delegați dela congresul orașelor, ce s'a ținut de ourând în *Jaurin* și cu care corespondentul ei a avut ocașiã de a vorbi. Étã ce ăiceau acei delegați despre stările din Ungaria:

„Atât în orașe, oăc și în comitate, *miseria se lătesce* vedând cu ochii. *Elementul inteligent*, mai ales elementul inteligenței rasei străbune, classa de domni, care trăsese din *panã* și *proprietate*, grăbesce cu pași aprópe de nereținut spre *ruinul material*. Băncile din provinioã și numéroșii cămătarii pândesc polițele neamortisabile, ale căror interese le acoper cu polițe noué. În urma acosta întregã classa funcționarilor se află în *obligo* și-și tărăe ăilele cu plata de jumătate reținută. Micii propietari nu-și pot regula polițele și datorii, decât vedând séu arendând o parte a proprietății. Cei mai mici oftézã ăicend: nu mai soim când ne va răsări și nouă, oăci ne-am vëndut și ultimul cocoș. Despre comerțiã și industriã nu se póte de-asemena vorbi, decât cu regret. *Cinci până'n șese ani și va urma crisa generală*...”

Așa stau lucrurile ađi în fericita Ungaria. N'o spunem noi, o spun chiar aceia, cari se bucură de tóte binefaceriile statului, pe care de nu le-ar avé, ar fi vai și amar de ei. Ce să ăicem noi, cei prigoniti și nemiluiți?

SCRIRILE ăILEI.

— 22 Maiu v.

Esamenele de maturitate la Blășiü. Ni-se serie din Blășiü cu privire la rezultatul esamenelor de maturitate: În 1 și 2 Iunie st. n. 1900 s'au ținut esamenele verbale de maturitate la gimnasiul român gr. cat. din Blășiü. Președinte a fost d-l Kuncz Elek, ca comisar din partea guvernului; ér Prea Ven. Consistor a delegat ca comissar al séu pe Rvds. Dn canonic Dr. Vasile Hossu. Succesul esamenului a fost cât se póte de indestulitor; din 18 inși, căți au fost supuși esaminării, 3 au egit cu *forte bine*, 7 cu *bine*, ér 8 *maturți*. Anume: cu *forte bine*: Ioan Agărbicean, Octavian Florea și Ioan Hossu. Cu *bine*: Ioan Cristian, Emil Degan, Ioan Dicu, Eugeniu Groze, Nicolae Platon, Victor Precup și Eugeniu Russ. *Maturți*: Iulian Aldica, Ioan Bătaoui, Ilie Chindriș, Iuliu Crenean, Vasile Nistor, Vasile Nuțu, Octavian Popa și Victor Tufan.

Seiri personale. P. S. Sa episcopul Nicolae Popea a distins pentru merite pe terenul bisericesc pe presbiterul David *Terfaloga*, din Reșița montană, cu *blane roșii*, ér pe presbiterul Traian *Oprea* din Moldova-Nouă cu *bräu roșu*. — D-l Constantin *Dure* fũ instalat în 14 Maiu v. c. ca administrator protopresbiteral al Mehadiei. — D-l Iosif *Demian*, cleric din diecesa Gherlei, a făcut cu frumos succes esame-

nul rigoros din studiul biblio în limbile orientale la universitatea din Budapesta. — Semproniu *Muntean*, până acum practicant la tribunalul din Alba-Iulia, este numit vice-notar la același tribunal. Dênsul e fiul d-lui G. Muntean, vechiul director al preparandiei din Blășiü.

Serbătorile nerespectate în armată. Cetim în „Tel. Rom.”: Precum suntem informați, la sărbătórea de Joi, „Inălțarea Domnului”, soldații români din garnisóna de aiori au fost scoși la eseroițiu ca în ori-ce ăi de rând. Atragem atențiunea capelanului nostru militar asupra acestui fapt și, deóre-ce tocmai acum se disoută în colónele foi noastre gréua ocupațiunea a preoților militari, să declare, decât a înscóințat comandei respective sărbătórea acosta séu nu. Casul acesta de neobservare a sărbătorilor noastre se repeșese și nu ne e permis a trece la ordinea ăilei. Acosta o cerem ou atât mai mult, ou cât d. e. în Arad tocmai miliția ortodoxă din garnisónã a dat întregului oraș un timbru festív prin participarea la serviciul divin în frunte cu musica militară. Erau 1200 de feciori în biserică.

Incendiu grozav. Joi după amiađi, pe la 2 óre, cam în costa satului *Lepindea* s'a aprins o jirédã de paie, dela care în scurt timp aprópe întreg satul a luat foc. Șepte-ăeci de case împreună cu tóte clădirile economice și cu tóte ce se afla în ele au ars scurm. Nenorociții scóțend ce biet puteau își puseserã la adăpost haine și bucate într'un pãru mare, ce trece prin sat. Focul însé mánat de vânt a pãtruns și acolo. Șepte-ăeci de familii au rămas sub cerul liber și numai ou ce aveau pe ele. Asigurat nu a fost nimenea. *Lepindea* e sat curat românesc.

Vin Ciangăii! De unde și încãtrãu? Vin chiar din Bucovina, căci în tãra de odiniorã a lui Dragoș și Ștefan-cel-Mare, nu le mai place. Și se due tocmai în comitatul *Caras-Severin*, în ținutul *Lugoșului*, unde — lucru curios — s'a aflat pentru ei loc de colonizare după plac la *stirpirea pădurilor* din *Baksa*. Trei din cele 150 de familii ciangăesci din Bucovina, de fel din „*Istensegits*” s'au și dus „pe căutare de loc” și pe cum spun foile unguresci au aflat, că minunat loc li-s'a hărăzit. Au umblat și pe la Budapesta c'o petițiã la ministerul de agricultură, unde d-l Daranyi i-a primit afabil și li-a promis tot sprijinul. Numai să na se 'ntórcã éráși de unde vin!

Cununia. Din Cãmpeni ni-se anunță cununia d-rei *Elisaveta Ioanette* cu d-l *Gavrilã Lagy*. Cununia se va celebra în biserica gr. cat. din Cãmpeni la 11 Iunie n. c.

Ucidetorul bacteriilor. Din *Wurzburg* se anunță, că dentistul *Zirler* a descoperit, că anumite curențe electrice pot se producã efect nimicitor contra bacteriilor și că prin urmare, curențele electrice din cestiune pot fi folosite cu succes la vinderarea bólelor cauzate prin infecțiunea cu bacterii.

Esportul Ungariei. În România a fost în cursul lunei Aprilie de 16.170 tone. Scãdere mare s'a constatat în esportul și transportul tuturor articolelor, numai la fên se constatã o ușorã urcare; în Aprilie s'au transportat dir Transilvania în România 100 vagoné fên. Dela 1 Ianuarie și până la 30 Aprilie, esportul în România pe căile ferate a fost de 44,520 tone, adecă cu 36% mai puțin ca în perioada coréspondétórea a anului trecut. Ér importul României a fost de 19.903 tone, adecă cu 35% mai puțin ca în perioada coréspondétórea a anului trecut. Avântul traficului cu România depinde de-o bună recoltã și dela o îmbunătățire a situațiunei economice.

Mesuri contra lăcustelor. Inspektorul domonial *Druțu*, care conduce oampania de esterminare a lăcustelor din delta Dunărei, a trimis ér 610 soldați din regimentul de infanteriã din Prahova, ca să sape șanțuri la localitatea *Periprava*. Pentru stirpirea lăcustelor se vor săpa șanțuri

adénci de 60 centimetri și largi de 50. Asemenea șanțuri se vor săpa la *Letea* de 114.620 m. lungime, la *Caraorman* de 16.410 m. și la *Sf. Gheorghe* de 132.400 m. În total se vor săpa șanțuri în lungime de 263.600 m. Șanțurile acestea vor încunjura localitățile infectate de lăcuste, pe lângã alte șanțuri, cari vor fi săpate transversal.

Visitațiune canonică. Scim, că pe ăiua de eri, sărbătórea S-lor Constantin și Elena, a fost proiectatã visitațiunea canonică a I. P. S. Sale Metropolitului *Ioan Meșianu* la Seliște. Étã programul după care au decurs festivitățile arangiate în onórea arhierelui ou acosta ocașiune:

„Eminența Sa, va fi întâmpinat la „hula Săcelului” de uu banderiu numéros condus de d-l cand. de prof. *Iacob Stefea*. În Săcel va fi bineventat de d-l adm. protopopesc în numele tractului și de d-l prim-pretor *Petru Drăgits* în numele cercului administrativ.

„Insoțit apoi de banderiu și suitã va intra pe la órele 8 a. m. în Seliște, unde la „podul cel mare” va fi bineventat în numele comunei bisericesci de cãtrã d-l Dr. *Nic. Comșa* și apoi condus la locuință.

„La órele 9 se va celebra serviciul divin, la care va pontifica Eminența Sa. La órele 11 se va face procesiune în curtea scólei, unde se va face sfintirea apei, pomeniarea fericitilor donatori ai scólei și stropirea cu apă. La 2 óre se va servi în sala festívã a scólei un „prãnc festív”, pentru 120 persoane.

„La reîntórcerea Eminenței Sale la Sibiu, 6 óre p. m., întreg poporul il va conduce până în capétul comunei. Nu numai locuitorii comunei Seliște, ci și locuitorii comunelor vecine se află într'o mișcare viuã și doritori de a fi împãrtășiți de binecuvântarea arhierescã”.

Continuarea răsboiului.

Burii vor sé continue răsboiul. Așa sustine cel puțin agentul transilvaalian din *Bruxella*. Se ăice anume, că președintele *Kruger* a luat însu-și conducerea viitórelor operațiunii belice și s'a retras ou 20,000 de ómeni în munții dela *Lydenburg*, unde înaintarea Englesilor este aprópe imposibilã. În ținutul acesta Burii au adunat munițiuni și provisiuni pe mai mulți ani și la cas de nevoie Burii vor ocupa teritoriul portughes, ca să se pótã provedé cu vitalii.

Kruger a dat o proclamațiã, în care declarã, că nu va recunósce nicí-odată domnia englesã și acei Buri oranjeni, cari vor sé se lupte, sunt invitați a-se alătura la cei 20,000 ai lui *Kruger*.

*

Englesii n'au pus încă mâna pe *Pretoria*. O telegramã din isvor húr, publicatã în „*Morningpost*”, ăice, că legăturile armatei principale englese cu avangardele și flancurile au fost tăiate lângã riul *Vaal*. Cele mai multe raporturi telegrafice sustin, că până Joi omandele bure în număr de vr'o 10,000 au ținut ocupate tóte înălțimile din jur de *Pretoria*. Același diar anunță, că la *Elansfontein* a fost sétãmãna trecută o ciocnire vehementã între Englesi și Buri. Aceștia din urmă au nãvãlit éráși în Oranje la nord ost și se luptã la *Vintersburg* și *Harrysmith*.

*

În 29 Maiu a fost o luptã inversunată între 1000 de răsculați și între 7000 Englesi conduși de *Warren* la *Fadersspruit*. Răsculații încunjurarã și atacarã pe Englesi. După focuri violente acestora li-a succes în fine a respinge pe Buri. Englesii au avut pierderi simțite: 15 morți și 1000 rãniți.

Alte lupte au fost între *Kutersburg* și *Heibron*, unde Englesii au întâmpinat rezistență. Și în aceste lupte Englesii au avut pierderi. Generalul *Rundle* anunță, că el a avut 30 morți și 150 rãniți.

*

Olandesii din *Capland* au ținut un meeting poporal în *Grãf-Rein* la care au

participat peste 800 de persoane. După vorbiri înflăcărâte în contra Englezilor s'a votat unanim un proiect de rezoluțiune în care se dice între altele: „După părerea majorității Olandesilor din Capland, cauza nemijlocită a războiului este amestecul ministeriului din Londra în afacerile republicii sud-africane“.

S'au mai luat și alte rezoluțiuni în care se declară, că dacă Anglia ar anecta statele bure, pace și liniște nu va fi niciodată.

Evenimentele din China.

Răscola *Boxerilor* chinezi ia proporții amenințătoare. Pericolul este atât de serios, încât puterile străine s'au vădit silite a lua măsuri pentru apărarea supușilor lor. Corăbii de război franceze, engleze, germane, americane și japoneze stau la *Taku*. În apele Chinei însă Rusia e reprezentată prin forța cea mai mare. Afară de 9 corăbii cu 11,000 de soldați, Rusia are alți 14,000 de oameni înarmați în Port-Arthur, gata în tot momentul de plecare. Puterea această armată deșteaptă temerile celorlalte state și mai ales prin cercurile diplomatice din Washington se svonesce, că mișcarea *Boxerilor* ar fi pusă la cale de-o mână străină (Rusia), care vră să pescuască în turbure și la momentul dat să pună mâna pe Peking.

Din *Tiencin* se telegrafiază cu data de 2 Iunie, că consulatul francez a primit un raport în care spune, că 700 de *Boxeri*, armați cu puști și lănci, au atacat pe 30 de străini, între cari 6 femei și un copil, cari voiau să se refugieze din Paotinfu la *Tiencin*. *Patru străini au fost omorâți și mai mulți fură răniți*.

Agentul belgian din Peking, dice o telegramă din Bruxelles, confirmă știrea, că *autoritățile chineze sprijinesc mișcarea Boxerilor*. Rebelii au incendiat și prefăcut în cenușă edificiul gării belgiene, pe când 1200 soldați chinezi priveau nepăsători vandalismul.

Cine sunt *Boxerii*? — În limba chineză ei se numesc *Ihocinani* și formeză o societate secretă, care controlează guvernul chinez și au parte însemnată în administrarea Chinei. *Boxerii* urmăresc în primul rând, după părerea lor, scopuri patriotice. Ei nu vor să audă despre o reformă în China. Sunt adversarii declarați ai culturii apusene și vor cu orice preț să fiă stălpul dinastiei Mandju și a guvernului. Aceasta însă nu eschide, că *Boxerii* se ridică și contra guvernului, fiindcă domnitor autocrat în China ei recunosc numai până când acesta face bine în sens chinez.

Guvernul se teme de *Boxeri* și simpatizează cu niștințele lor îndreptate în primul rând contra propagandei catolice, apoi contra creștinismului. De aici se explică motivul pentru care guvernul chinez întârzie a lua măsuri de a sugruma mișcarea *Boxerilor*. Cuibul și vatra agitațiunilor acestei secte se află în *Santung*, district ocupat de Germani. De aici mișcarea s'a răspândit și în alte părți unde sunt stabiliți străini. Chiar și în apropierea capitalei *Boxerii* răspândesc teroare și comunicația pe linia ferată, ce legă Pekingul și portul Peiho, a trebuit să fie întreruptă, și funcționarii au trebuit să se refugieze. În ținutul acesta *Boxerii* comit deja de trei luni fapte de vandalism, alungă pe funcționarii, omorâ și jăfuesc pe străini, ba chiar și pe indigenii creștini.

Convocare.

În sensul §-lui 41 din statut, convocarea cercului a despărțământului *Timișorii* al *Asociațiunii* pentru literatura română și cultura poporului român pe 11 Iunie st. n. (a doua zi de Kusale) la 3½ ore după amiază în Ciacova.

Obiectele ședinței: 1) deschiderea adunării prin președinte; 2) înscrierea membrilor; 3) raportul direcțiunii; 4) cenzurarea socoților; 5) citirea disertațiunilor, cari însă trebuie să se citească înainte de adunarea însoțită la președinte; 6) alegerea a doi delegați pentru adunarea generală a *Asociațiunii*;

7) stabilirea bugetului pe anul viitor.

Timișora, 26 Maiu 1900.

Emanuil Ungureanu,
directorul despărțământului Timișorii.

NECROLOG. Subscriții cu inima frântă de durere dau de știre, că iubitul lor soț, tată vitreg, respective frate și unchiu

Ioan Vajda-Voevod sen. de Gârbou,
mare proprietar și virilist al comitatului Solnoc-Dobâca,

în 1-a l. c. st. n. după lungi și grele suferințe, în etate de 63 ani, s'a mutat la cele eterne.

Osămintele scumpului defunct se vor așeza spre vecinicia odihnă în 3 l. c. d. a. la 2 ore în cimiterul familiar din Olpret după rital gr. cat.

Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Olpret, 1 Iunie n. 1900.

Bertha Z. Kiss, ca soție și copiii săi. Dionisiu Vajda, ca frate. Dr. Alexandru Vajda și Dr. Ioan Vajda, ca nepoți de frate.

— Dr. Nerva O. V. Moldovan, medic de cerc în Săvădisla, original din Blași, după grele suferințe a răposat la Clușă în 31 Maiu n. în etate de abia 28 ani, și un an și jumătate al căsătoriei. Lăjelesc intristată-i soția Olimpia Moldovan năso. Vlăduț cu o fiică și număröse rudeni. — Fia-i țărina ușoară!

Flori de teiu.

Nopte senină. Din când în când câte-o stea străbate văzduhul stingându-se și luna privește după ea cu jale, ca o mamă după copilul său, pe care-l vede apucat pe calea, din care nimeni și nimic nu se mai întorče. Liniște prin toate părțile; firea dorme legănata pe arpile viselor și suflarea morții pare, că ar fi învălit pământul. Nici o frunză nu se clatină; neastempera-tul vânt zace acum obosit de drum printre prăpastiile munților.

Dăr ce șopte se aud sub salcâmi dela cimitir? Cine cuteză să turbure frumsețea nopții? A! dăr sunt câte-odată lucruri cu mult mai sfinte, decât chiar sfințenia frumseții; șoptele de iubire împodobesc natura ori cât ar fi ea de frumoasă.

Singurii în tăcerea întunecului își șoptesc poema fermecată. Vorbesc puțin; poema iubirii cu toate, că e poemă, e scurtă la vorbă și cu cât e mai scurtă cu atâta-i mai dureroasă și cu cât e mai dureroasă, cu atât e mai dulce. Se privesc cu drag și se înțeleg așa de bine privindu-se, ca doi fluturași în împărăția unui trandafir.

Cu capul rădănat pe sînul ei, ferici-tul visător își împodobesc cu flori cărarea, care are să-l ducă spre raiul viitorului, și ea îl privește aiurată, rătăcită în lumea dulcelui necunoscut.

„Ce să-ți mai spui? — dice el într-o vreme — uite, dacă aș pute să fur melancolia lumii, surisul misterios al nopții, foșnetul frunzelor și sinceritatea stelelor și să le amestec la un loc, ca să scot un singur cuvânt, care să-mi exprime iubirea, tot mi-ar părea, că ți-am spus prea puțin“.

Ea îl sărută extasiată și rămăsese amândoi pierduți într-o lume fermecată.

Luna se ascunde după dealuri, câte-o stea se stinge străbătând văzduhul și câte-o frunză uscată cu un șgomot ușor cade pe pământ, pe când cucuivaia cu cântecul-i pustiu trezese liniștea nopții.

Voi, iubii amoroși, visați liniștiți și nu băgați în seamă aceste nimicouri, cari nu sunt pentru voi. Iubiți-vă în pace, uitați pământul, înălțați-vă în lumi de stele, căci acolo trăiesc iubirea și adevărul.

Veturio.

VARIETATE.

Visuri mistice. Un cas rar s'a întâmplat zilele aceste în satul Schmöckwitz din Germania. Soția unui țeran din acea comună a dispărut de câte-va luni fără să-i fi putut da de urmă. Nu știa nimeni,

ce s'a întâmplat cu ea. În ziua când femeia a dispărut, ea era pe drum, împingând o telogă mică spre comuna vecină, unde voia să meargă la țerg. Drumul ei ducă printr-o pădure. Mai mulți oameni văzură femeia intrând în pădure, dăr după acesta i-a dispărut urma.

Acum însă printr-o întâmplare neașteptată, poliția a fost îndreptată pe urma femeii dispărute. Un copil de 15 ani al femeii a dis, că lui i-s'a arătat în vis, că trei oameni au atacat pe mamă-sa în mijlocul pădurii, i-au luat teloga și au omorât-o, apoi a fost îngropată lângă o tufă.

Copilul a știut să spună și la ce de-părtare se află acea tufă de cale. La început nu s'a dat creșmânt visului, mai târziu însă s'a dis, că totuși ar fi bine să se cercce adevărătatea visului. S'au și aflat oști-va oameni, cari luând sapele pe umăr s'au dus în pădure să caute după cadavrul femeii dispărute la locul arătat de copil. Mare li-a fost surprinderea, când văzură, că visul copilului s'a realizat, — într'ade-văr cadavrul femeii a fost aflat în acel loc.

Poliției i-s'a părut suspect visul copilului și a început cercetare, dăr n'a putut afla nimic mai mult. Ce pôte fi dăr cauza acestui vis mistic? În literatura ocultistă se amintesc multe cazuri de felul acesta. Perty, între altele, amintesc următorul cas: După mörtea lui Dante nimeni n'a putut da de manuscrisul cântului al 13-lea din opera „Paradisul“. Lunii întregi s'a căutat și răcolit totă locuința lui Dante și toate manuscrisele, dăr înzadar. Într-o noapte fiul lui Dante a visat, că tatăl său i-s'a înfățișat, arătându-i în odaia locul unde se află manuscrisul pierdut. În ziua a doua, într'ade-văr, manuscrisul s'a aflat în locul arătat în vis.

Mulți sunt, cari esplică visurile din punct de vedere superstitios. Un învățat englez, care a făcut mai mulți ani studiu asupra visurilor, dice, că visul pôte să fie inspirat artificial unei persoane, care dorme. Așa spune el, că odată ficia lui durmia, și el începuse să-i vorbescă încet despre o serbare. Copila, când se trezi, prima vorbă i-a fost: „Am avut un vis frumos, am visat despre o mare serbare“.

Tot acel învățat mai povestesc, că un canosent al său a visat odată, ca copil, că fratele lui cel mai mic a cădut de pe cal. După-ace s'a trezit a alergat numai deoat în odaia vecină la tatăl său să-i spună, ce a visat. Abia începuse să-i spună copilul visul și tatăl lui îl întrebă surprins, că de unde știe, căci voiau să-i tăinușcă înaintea lui totul, până când starea i-se va mai îndrepta. Copilul istorisi apoi visul său curios, însă nici el nu știe să-i esplică, cum s'a întâmplat, ca visul să adevărească realitatea. Mai târziu însă află, că cauza e foarte simplă. Pe timpul cât dormi în odaia vecină tocmai se vorbea despre nenorocirea fratelui său și fiindcă cuvintele i-au isbit urechia destul de clar, el visă despre ceea ce a auzit în vis. Se mai întâmplă și aceea, că cine-va în stare de trezvie aude ceva la ce nici că se gândesc și apoi în vis se ocupă involuntar cu ce auzise.

Visul copilului din Schmöckwitz încă s'ar pută reduce la astfel de cause, deși nu se știe, că în ce chip s'a furizat fantoma în închipirea lui. Dăr cuvintele făptuitorilor i-au ajuns la urechi în vis? Său dără în starea de trezvie a auzit vorbele lor, cari nu i-au atins, decât urechia, dăr conștiința nu?

EDUARD B. B.

Nasturi patriotice. Gloria său rușinea oficerilor englezi din războiul sud-african, o ilustrăză în mod interesant așa numiții „nasturi patriotice“, cari sunt veduți cu fotografia unor generali și oficeri favoriți de sorte. O singură firmă într'un timp foarte scurt a vândut peste 10 milioane astfel de nasturi. Acești nasturi încă își au cursul lor, care se schimbă după mersul războiului. Aceasta o spune un factor al unei fabrici de nasturi, anume: Nasturii cu fotografia colonelului Baden-Powel la început aveau trecere slabă, dăr mai târziu popularitatea lor a crescut din zi în

zi. Până acum s'au pus în circulație peste 4 milioane nasturi Baden-Powel. La începutul războiului erau bine căutați nasturii White, și astăzi încă se mai caută nasturii acestui apărător dela Ladysmith. Când Buller a intrat în Ladysmith, atât erau de căutați nasturii cu fotografia lui, încât într-o săptămână numai s'au vândut peste 144,000 bucăți. Marea popularitate a acestui general l'a îndemnat să dice, că de Crăciun va fi în Pretoria, — dăr la Colenso a mâncat'o nespălat, perțându-și tot renumele, așa că nasturii Buller au fost scoși cu totul din circulație. După liberarea Ladysmithului s'a mai schimbat ceva spre bine sorta lui Buller. Nasturii Methuen încă aveau mare trecere până la lupta dela Magersfontein, dăr de atunci n'au mai putut să se ridice, și nasturii cu fotografia lui se muceșc în magazine. Nasturii lordului Roberts și ai lui Kitchener, se înțelege, încă au bună trecere, decând s'a început războiul sud-african. Acum, de când Mafekingul a fost liberat, se vând aproape numai nasturii Baden-Powel.

Cocostircul și leul. Într'un număr mai recent al revistei (Termesztet) „Natura“ din Budapesta se vorbește despre următorul cas interesant: Într'o menageria din provincia cinci lei tineri erau supuși dresurii. În menageria se afla și un cocostirc, cu care voiau să facă încercări, să vadă cum știe să se apere el în contra leilor. Cocostircul a fost închis într'o colivie mare, unde de obicei se dresau lei. După cât-va timp cocostircul se simți ca acasă, preumblându-se majestatic în sus și în jos. Într'aceste unuia dintre lei mai tineri i-a dat drumul în colivie. La primul moment leul la vedu corostircului, tresare, dăr îndată se reculege și tirându-se se apropie de pradă. Cocostircul de asemenea a tresărit când a vedu pe leu, s'a borzoiat odată și bine și a început să bată din plisc. Leul, auzind acel sunet curios, a staț pe loc un moment, apoi se apropie erăși de cocostirc. După-ace vedu cocostircul, că bătaia din plisc nu-i folosesc nimic, își desfăcu aripile și cu gâtul întins așteptă atacul. Când leul se apropie ca la doi pași, cocostircul sări în sus și cu pliscul îi aplică una puternică în spate. Leul înfricat sări și se refugie într'un colț al coliviei, de unde smerit privia pe contrar. Cocostircul își începuse preumblările sale majestatic. Acum a fost lăsat în colivie al doilea leu. Acesta voia să atace pe cocostirc dela spate, dăr nu i-a succes, deore-ce cocostircul avea mereu în ochi pe leu, care de-aseenea își căpăta partea sa pe spinare. Leul al doilea încă a fost învins. A urmat al treilea, al patrulea și în fine al cincelea leu, care și-a încercat norocul de două ori, dăr totdeauna a fost bătut. Acestă încercare s'a făcut și a doua zi, dăr de astă-dată numai doi lei au îndrăsnit să-i ia câte-o lovitură pe spinare. A treia zi deja cocostircul în colivie era cel mai mare și mai tare și majestos se preumbla printre lei, fără să fi îndrăsnit care-va să-l mai atace. Lei acum îl urmăreau numai la depărtare respectabilă, privind la el cu multă smerenie.

Mania sinuciderii la femeile din China crește pe zi ce merge. După cum scrie un țiar englez, în districtul Fukien femeile din cea mai mică cauză se sinucid și încă nu în ascuns, ca să nu le știe nimeni, ci în prezența unui mare public. Sinucigașele mai înainte își anunță planul lor și când ziua hotărâtă se apropie, își ridică furoi din trestia de bambus, de care sinucigașa se spânzură în fața publicului curios. Nenorocitele femei cred, că prin fapta lor grăznică comit un lucru plăcut lui Dumnezeu și sufletul lor merge de-a dreptul în rai. Prietini mai buni ai sinucigașei încă îi ajută nenorocitea la îndeplinirea faptei.

Un cimiteriu al crocodililor. În ținutul Fayun din Egipt s'a descoperit acum de curând un cimiter antic, care e plin cu mumii de ale crocodililor. Se știe din istoria, că crocodilii erau considerați la vechii Egipteni ca animale sante, față cu cari aveau mare stimă și pe cari îi înmormântau tocmai așa, ca și pe oameni.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri istorice.

Memorii din 1849-49 de regretatul Vasile Moldovan, fost prefect al Legiunii III in 1848-49. Istorisirile cuprinse in aceasta carte sunt de cel mai mare interes istoric si national, sunt scrise intr-o limba usoara si placuta. Pretul 50 cr. (cu posta 55 cr.)

„Povestea unei corone de oțel“, opul mult dorit si asteptat al d-nului G. Cosbuc, a aparut in editura librăriei C. Sfetea din Bucuresti si costa un leu si 50 bani. E scrisa si aceasta carte la intelesul tuturor si este atat de interesanta, incat oine o ia in mana, nu se mai poate desparti de ea. In istoria aceasta ni-se arata oglinda viua a faptelor marea, prin cari a trecut Romania pana a ajuns la independenta, Scenele ce se descriu din rasboiul pentru neatarnare, sunt la culme miscatoare si insuflitoare. Cartea e provedita cu numeroase portrete si ilustratiuni. Ea sta in legatura cu „Rasboiul nostru pentru neatarnare“ scris tot de d-l G. Cosbuc, asa ca cine si-a procurat pe acesta trebuie sa si procure si „Povestea unei corone de oțel“. Speram, ca fruntasii nostri, intelegand importanta acestor scieri, vor stăruii din rasputeri a-le raspandi cat mai mult in popor. Se pot procura ambela carti dela „Tipografia A. Mureșianu din Brașov“. „Rasboiul nostru pentru neatarnare“ costa 50 cr. (cu posta 55 cr.), „Povestea unei Corone de oțel“ 75 cr. (cu posta 80 cr.)

Din istoria lumii, talmăcită de preotul Constantin Morariu din cartea nemțescă a D-ului Th. B. Weltar si intocomita pentru folosul poporului roman din Bucovina, a aparut in editura „Deșteptării“ din Cernăuți: partea a doua. Ea este scrisa tot atat de bine si de usor, ca si partea intai, care a avut si la noi mare trecere mai ales printre popor. Pretul 50 cr. (plus 5 cr. porto.) — Cu același preț se mai pot capata dela Tipografia „A. Mureșianu“ si exemplare din partea intai, adăugand si pentru aceasta 5 cr. porto.

Zarandul și munții apusenii ai Transilvaniei, descriere de Silvestru Moldovan. Cu 9 ilustratiuni si o schita. E o carte tot atat de pretioasa si rara in felul sau, ca si cea dintai. Recomandam si aceasta carte pentru bibliotecile populare, cum si pentru toti Romanii, cari vor sa-si cunoasca țera si nemul lor. Pretul 1 fl. (cu posta 1 fl. 5 cr.)

„Pintea Vitezu“, traditiuni, legende si schite istorice, de Ioan Pop-Reteganel. Cea mai completa scriere despre eroul Pintea. In ea se cuprind forte interesante traditiuni si istorisiri din tote partile, pe unde a umblat Pintea. Pretul 20 cr. (cu posta 23 cr.)

„Țera noastră“. Descrierea partilor Ardealului dela Murēs spre miadă-di si valea Murēsului, de Silvestru Moldovan, — e o scriere unica in felul sau, atat de calduros apreciata de intriga diaristica romana. Cu deosebire din bibliotecile populare ea n-ar trebui sa lipsesca. Pretul 1 fl. (cu posta 1 fl. 10 cr.)

„Românul în sat și la oște“, Acesta este ritul unei noue carticele, ce d-l Ioan Pop Reteganel, cunoscutul si meritatul nostru scriitor popular, a dat literaturii romane. Pretul 10 cr., cu posta 13 cr.

„David Almășianu“, schite biografice de Ioan Popea. Broșura aceasta, atat de bine scrisa, prezenta si multe momente de insemnata istorica. Pretul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino și Lissa“, interesanta si eminenta conferenta, ce a tinut-o d-nul colonel c. si r. Francisc Rieger anul trecut in reuniunile militare dela Brașov si Sibiu. Broșura contine si doue portrete bine reusite ale baronului Urs, unul din anii de mai inainte, cand inca era major, er altul din timpul mai recent; mai contine si o harta a Lissei, cum si ilustratiunea momentului eroului nostru. Pretul 40 cr. (plus 3 cr. porto.)

O carte de legi. „Amicul Poporului“ indreptar in cause administrative si judecatoresti pentru poporul roman de Titu Vuculescu, pretor in Pecea maghiara. Cartea e intocomita la intelesul țeranilor, asa ca din ea ori-ce plugar, ori-ce măestru, ori-ce om, care scie ceti, pote sa intelega lamurit, ce-i este dupa lege ertat sa faca si ce nu; cum are sa-si castige anumite drepturi, la cine sa se indrepte cu plangerea ori cu rugarea. Costă 50 cr. (cu posta 55.)

Bursa de București din 30 Maiu n. 1900.

Table with columns: Valori, Do. banda, Scad. cup., Cu banii gata. Includes entries for Renta amortisabila, Oblig. de Stat, Banca Rom., Banca Napion., etc.

Table titled 'Scompturi:' with columns for various banks and locations like Paris, Petersburg, Berlin, etc.

Cursul losurilor private din 30 Maiu 1900.

Table with columns: comp., vinde. Lists various items like Basilica, Credit, Clary 40 fl. m., etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Masor.

Cursul la bursa din Viena. Din 1 Iunie 1900.

Table with columns for various financial instruments like Renta ung. de aur, Renta de corone ung., etc.

Cursul pietei Brașov. Din 1 Iunie 1900.

Table with columns for various goods and currencies like Bancnota rom., Argint roman., Napoleond'or., etc.

Advertisement for SIEGEL-IMHOF in BRÜNN. Includes text: Pentru SESONUL de Primăvară și Vară 1900, STOFE veritabile de Brün. Un coupon de metri 3.10 lungime pentru un costum complet...

Advertisement for ABONAMENTE LA GAZETA TRANSILVANIEI. Includes text: Pretul abonamentului este: Pentru Austro-Ungaria: Pe trei luni 3 fl., Pe șese luni 6 fl., Pe un an 12 fl.

Advertisement for Abonamente la numerele cu data de Duminecă. Includes text: Pentru Austro-Ungaria: Pe an 2 fl., Pe șese luni 1 fl., Pe trei luni 50 cr.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov. Valabil din 1 Maiu st. n. 1900.

Table with columns: Plecarea trenurilor din Brașov, Sosirea trenurilor în Brașov. Lists train routes to Budapest, Bucharest, Kezdi-Osorheiu, Zernesei, and Ciuc-Gyimes.

„Gazeta Transilvaniei“ la librăria Nic. I. Ciurcu și cu numărul à 10 fil. se vinde la Eremias Nepoții.